

18/01/2014

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ, ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΗ ΘΟΔΩΡΟΥ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗ ΣΤΟ
"ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ"

Η πορφυρή συμμαχία

"Η πολιτική δεν είναι διατύπωση ιδεών και απόψεων. Είναι η ικανότητά μας να κάνουμε αυτές τις ιδέες πράξη εκπροσωπώντας τους συμπολίτες μας και να βελτιώνουμε στη διαδικασία αυτή τις ζωές των ανθρώπων γύρω μας. Ένα εναλλακτικό προοδευτικό σχέδιο για την Ελλάδα σήμερα πρέπει συνεπώς να περιλαμβάνει:

- τι πρέπει να γίνει στη χώρα (τι πρέπει δηλαδή να αλλάξει),
- πως θα γίνει αυτό από πλευράς συγκεκριμένου προγραμματικού σχεδίου,
- ποιες δυνάμεις (από πλευράς ιδεολογικών και πολιτικών καταβολών) και με ποιες κοινωνικές συμμαχίες μπορούν να το υλοποιήσουν, και
- πως θα πρέπει να προχωρήσει αυτή η προσπάθεια οργανωτικά και από πλευράς προσώπων, στο συγκεκριμένο πολιτικό χώρο και χρόνο.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω (ελλειπτικά αναγκαστικά) και στα τέσσερα ερωτήματα. Το τελευταίο θα το αφήσω όμως αναπόφευκτα εν μέρει αναπάντητο.

Τι πρέπει να γίνει στη χώρα;

Κατά τη γνώμη μου τέσσερις πρέπει να είναι οι προτεραιότητές μας.

Πρώτη και απόλυτη προτεραιότητα σήμερα -με 1,4 εκ. ανέργους- είναι η χώρα να αρχίσει και πάλι να παράγει. Να προσελκύσει μικρές μεσαίες και μεγάλες παραγωγικές επενδύσεις στον εξωστρεφή τομέα της οικονομίας και να δημιουργήσει πολλές εκατοντάδες χιλιάδες μόνιμες και διεθνώς ανταγωνιστικές θέσεις εργασίας.

Δεύτερη προτεραιότητα είναι η ριζική αλλαγή του τρόπου που λειτουργεί το

ελληνικό κράτος. Η εκρίζωση δηλαδή του λαοκοόντιου συμπλέγματος κομματισμού, γραφειοκρατίας, διαφθοράς, σπατάλης και αναποτελεσματικότητας που χαρακτηρίζει τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα το ελληνικό κράτος. Μια προσπάθεια που απαιτεί την είσοδο στο κράτος της νοοτροπίας και των πρακτικών του κινήματος των αμερικανών progressives, που εισήγαγαν την έννοια της με επιστημονικά κριτήρια οργάνωσης και λειτουργίας της γραφειοκρατίας και που εν μέρει ακολουθείται και από την ευρωπαϊκή γραφειοκρατία, στα πεδία που κι αυτή λειτουργεί αποτελεσματικά.

Τρίτη προτεραιότητα είναι η αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής, με την μορφή όχι μόνο της αποτελεσματικής λειτουργίας του κοινωνικού κράτους (με την ευρύτερη δυνατή έννοια), αλλά και της επαναδημιουργίας του κατεστραμμένου κοινωνικού κεφαλαίου της χώρας, με τη μορφή τόσο της διαπροσωπικής εμπιστοσύνης όσο και της εμπιστοσύνης στην ηγεσία και τους θεσμούς που έχει επιλέξει η χώρα.

Τέταρτη προτεραιότητα είναι η ριζική αλλαγή του πολιτικού συστήματος, το οποίο μας οδήγησε εδώ. Σύστημα που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο και με την οικονομική μας αποτυχία και με το λαοκοόντιο σύμπλεγμα που καταστρέφει τις κρατικές λειτουργίες, αλλά και με την βαλκανική διαστροφή του ελληνικού «κοινωνικού κράτους» σε ένα σύστημα εκμαυλισμού και πολιτικής συναλλαγής που δεν είχε καμία σχέση με τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Οι τέσσερις αυτές προτεραιότητες πρέπει να προωθηθούν το ίδιο μαχητικά και με την ίδια αποτελεσματικότητα ταυτόχρονα. Η οικονομική και κοινωνική καταστροφή είναι τόσο μεγάλης έκτασης και το έλλειμμα εμπιστοσύνης (δηλαδή κοινωνικού κεφαλαίου) τόσο χαοτικό που δεν υπάρχει η πολυτέλεια να περιμένουμε και να τις διατάξουμε στο χρόνο.

Η οικονομική προτεραιότητα -να αρχίσει η χώρα και πάλι να παράγει- απαιτεί αναπόφευκτα την μαζική μεταφορά πόρων και την παροχή δραστικών κινήτρων στον παραγωγικό και εξωστρεφή τομέα της οικονομίας.

Αυτό σημαίνει μια στρατηγικά σχεδιασμένη μείωση του κράτους και της φορολογικής και ασφαλιστικής επιβάρυνσης, που θα λειτουργήσει ως παραγωγικό σοκ για την οικονομία και την κοινωνία.

Εμείς στη Δράση το λέμε αυτό «λιγότεροι φόροι και λιγότερο κράτος» και σας βεβαιώ ότι αποτελεί πανίσχυρο πολιτικό αίτημα σήμερα, το οποίο δεν εκφράζει κανένα από τα πολιτικά κόμματα που έχουν κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.

Σε άλλες, καλύτερες, περιόδους θα μπορούσε αυτό να σχεδιαστεί με την κινητοποίηση δανειακών πόρων και μια ισόρροπη μεγέθυνση της παραγωγικής οικονομίας και των κρατικών παροχών ενός αποτελεσματικού κατά τα άλλα κράτους. Το σκανδιναβικό ή βορειοευρωπαϊκό μοντέλο. Αυτό σήμερα δεν είναι εφικτό γιατί δεν υπάρχουν δανειακοί πόροι διαθέσιμοι, ούτε στο εσωτερικό ούτε στο εξωτερικό για την ελληνική οικονομία και γιατί το κράτος είναι αυτό που γνωρίζουμε και θέλει στην καλύτερη περίπτωση μια δεκαετία για να αλλάξει. Για να μην αναφερθώ στο πολιτικό σύστημα. Η λύση στο οικονομικό μας πρόβλημα είναι συνεπώς οικονομικά φιλελεύθερη. Προτεραιότητα σ' αυτούς που παράγουν.

Η αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής απαιτεί μια διπλή προσπάθεια. Χρειάζεται σε τεχνοκρατικό επίπεδο να μεταφερθούν πόροι που χρησιμοποιούνται για πολιτική συναλλαγή με τα μεσαία στρώματα (υπό τον μανδύα του κοινωνικού κράτους) σε όσους είναι πραγματικά σε απόγνωση σήμερα. Κάτι που περιλαμβάνει όχι μόνο τους παραδοσιακά φτωχούς, αλλά και αυτούς που λόγω της οικονομικής κατακρήμνισης έχουν βρεθεί όχι με μικρή ή καθόλου περιουσία, αλλά με αρνητική περιουσία.

Με μη εξυπηρετούμενα χρέη, που υπερβαίνουν κατά πολύ την περιουσία τους και ως μέγγενη στραγγαλίζουν τη ζωή τους. Σήμερα 2,6 εκ. φορολογούμενοι έχουν ληξιπρόθεσμα χρέη στην εφορία, μισό εκατομμύριο. ασφαλισμένοι στα ταμεία και 400 χιλ. περίπου στις τράπεζες (στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια).

Για να γίνει αυτή η αναδιανομή απαραίτητη είναι η κοινωνική απογραφή. Να αποκτήσει το κράτος εικόνα του ποιοι και γιατί είναι σήμερα σε απόγνωση συγκεντρώνοντας όλα τα σχετικά στοιχεία που είναι διάσπαρτα και να σχεδιάσει στη συνέχεια τις πολιτικές που θα δημιουργούν ένα αποτελεσματικό δίκτυ προστασίας.

Κάτι που κατά τη γνώμη μου θα πρέπει να γίνει προπαντός σε τοπικό επίπεδο, με πρωταγωνιστή την τοπική αυτοδιοίκηση.

Ταυτόχρονα πρέπει να αποκαταστήσει την κοινωνική εμπιστοσύνη αξιοποιώντας δίκτυα και συλλογικά κινήματα που γεννιούνται από τα κάτω και τα οποία θα πρέπει να αναπτυχθούν ελεύθερα όμως από το σαράκι του κομματισμού. Η λύση στο πρόβλημα αποκατάστασης της κοινωνικής συνοχής έχει συνεπώς χαρακτηριστικά που απαιτούν πολιτικές δεξιότητες που είχαν ιστορικά στην Ευρώπη αναπτύξει τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα και τα οικολογικά κινήματα.

Πρέπει δηλαδή να κάνουμε το αντίθετο από ό,τι συμβαίνει τώρα, που ακολουθούμε οικονομική πολιτική ΠΑΣΟΚ (υπερφορολόγηση για να διατηρηθεί το μεγάλο κράτος) και κοινωνική πολιτική Νέας Δημοκρατίας (Ένστολοι, κτηνοτρόφοι κλπ).

Η ριζική αλλαγή στο κράτος, είναι ένας χώρος που συναντώνται οι παραδόσεις των αρχών της επιστημονικής διοίκησης των αμερικανών progressives, των κινήσεων πολιτών που υποστήριζαν τις αλλαγές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, των κεντρώων κομμάτων και πολιτικών που έδιναν έμφαση στη σωστή θεσμική λειτουργία.

Είναι ένας χώρος συνάντησης οικολόγων, σοσιαλδημοκρατών και φιλελευθέρων (ακόμα και πολλών συντηρητικών).

Τα εργαλεία για να αλλάξει το κράτος πρέπει να ληφθούν από πολλές ιδεολογικές εργαλειοθήκες χωρίς ιδεοληπτικές προκαταλήψεις.

Το outsourcing μπορεί να παντρευτεί με το δημόσιο χαρακτήρα των νοσοκομείων. Η πιστοποίηση κρατικών ή δημοτικών υπηρεσιών από ιδιωτικούς φορείς, με τον αυστηρό κρατικό έλεγχο των ίδιων των πιστοποιητών. Η υποχρεωτική ηλεκτρονική υπογραφή στο δημόσιο με τη διαφάνεια κάθε δημόσιας λειτουργίας. Τα κουπόνια στους πολίτες για να αγοράζουν υπηρεσίες (δημόσιες ή ιδιωτικές), με την αύξηση του βαθμού της αναδιανομής προς όφελος των κοινωνικά αδύνατων. Πρέπει να αναζητηθούν κι εδώ υβριδικές λύσεις, που να δουλεύουν και να αποδίδουν στο

συγκεκριμένο τόπο και τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Το ίδιο ιδεολογικά μη φορτισμένες είναι και οι αλλαγές στο πολιτικό σύστημα. Απλή αναλογική για την θεσμική επιβολή της συνεργασίας και τον τερματισμό του κινήτρου λεηλασίας της εξουσίας, περιορισμός της επιρροής της πολιτικής συναλλαγής με αλλαγές στα θέματα σταυροδοσίας και μεγέθους περιφερειών, ισχυρά κίνητρα για να καθαρίσει το θέμα του πολιτικού χρήματος (π.χ. άφθονος δωρεάν τηλεοπτικός χρόνος, κρατική χρηματοδότηση με matching funds κ.λπ.).

Συμπέρασμα από όλα όσα σας περιέγραψα. Οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν χρειάζονται μια στρατηγική συνεργασία των πολιτικών και ιδεολογικών παραδόσεων.

Φιλελεύθεροι όπως εγώ πρέπει να συνομιλήσουν και να συμμαχήσουν με σοσιαλδημοκράτες, οικολόγους, κεντρώους ριζοσπάστες κ.λπ., για να δημιουργήσουν μια νέα πρόταση εξουσίας που είναι η μόνη κατά τη γνώμη μου που μπορεί να οδηγήσει στην ανάταξη της χώρας.

Μια δεκαετής τουλάχιστον στρατηγική συμμαχία, που θα έπρεπε κάπως να την συμβολίσουμε. Ας την ονομάσουμε για παράδειγμα η «πορφυρή συμμαχία», Μια συμμαχία που θα αξιοποιήσει τις πρωτοφανείς δυνατότητες συγκλίσεων και συνεργασιών που πέρα από τη σύγχυση αναδεικνύονται ως θετικό στοιχείο του σημερινού σκηνικού.

Σε πρακτικό πολιτικό επίπεδο τρεις προϋποθέσεις.

1. Να είναι απέναντι. Να είναι δηλαδή καθαρά και χωρίς συμβιβασμούς τοποθετημένη απέναντι στο σύστημα εξουσίας που μας οδήγησε εδώ. Νοσταλγοί των «καλών εποχών», που είναι έτοιμοι να συμβιβαστούν με τις νοοτροπίες του παρελθόντος και βλέπουμε, δεν μπορούν να είναι πολιτικά αποτελεσματικοί, γιατί απλούστατα δεν πρόκειται ποτέ να ψηφιστούν από τον κόσμο. Η σημερινή κυβέρνηση προσπαθεί να διατηρήσει με νύχια και με δόντια το παλιό σύστημα εξουσίας και τις παλαιές νοοτροπίες. Προϋπόθεση της εφαρμογής ενός πραγματικού μεταρρυθμιστικού σχεδίου είναι η αντικατάστασή της με μια κυβέρνηση πραγματικά μεταρρυθμιστική.
2. Να είναι αντι-ιδεοληπτική. Τα συστατικά της μέρη να αφήσουμε τα κασελάκια των ιδεολογικών μας προκαταλήψεων και στερεοτύπων εκτός της αιθούσης. Να μάθουμε ο ένας από τον άλλο και να επιχειρήσουμε να συνθέσουμε τις διαφορετικές μας πολιτικές παραδόσεις. Τελικό κριτήριο η πολιτική και μεταρρυθμιστική αποτελεσματικότητα.
3. Να είναι ειλικρινής και κοντά στον κόσμο. Δεν μπορεί ποτέ να πετύχει μια τόσο δύσκολη και αναγκαστικά μακρόχρονη προσπάθεια χωρίς γνήσιες σχέσεις εκπροσώπησης με τους πολίτες. Προπαντός τους παραγωγικούς Έλληνες, όπου κι αν βρίσκονται, στον ιδιωτικό ή τον δημόσιο τομέα, ή ακόμα και στην ανεργία, ή στην κοινωνική οικονομία. Πολίτες που κατεξοχήν δεν εκπροσωπούνται από το σημερινό πολιτικό σύστημα.

Ποιοι, πως και πότε θα σχηματίσουν αυτή τη συμμαχία είναι μια απάντηση που διερευνούμε με τον πολιτικό χρόνο να γίνεται όλο και πιο περιοριστικός.

Γιατί οι πολιτικές ευκαιρίες των εκλογικών αναμετρήσεων που θα ακολουθήσουν στον χρόνο που έρχεται, βρίσκονται μπροστά μας. Μοναδική και ανεπανάληπτη ευκαιρία, η οποία δεν πρέπει να χαθεί, αλλά και ευθύνη που δεν δικαιούμαστε να απεμπολήσουμε."

Πληροφορίες
Γραφείο Τύπου
Τηλ. 210 7472530
Email press@drassi.gr